

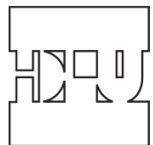
Domagoj Barić slika motive koji su obični, ali samo naizgled. Ima nečeg višeg. Dok slika, on konstantno traži da slika oživi sama za sebe. Fotografija je sjeme doneseno iz prirode u atelje; kao da je nota iz kojeg nastaje simfonija. Svjetlo, sjena, oblik, boja su jezik koji prizor priča, ali Domagoj komunicira s prizorom na još jednoj razini. Čuje se zvuk i titraj; kroz likovno i perspektivu; u slojeve duha, u slojeve 'lijepog'. Potezi su kista ples na površini platna, živahni i zaigrani.

Interakcija s onim što gleda, dok je slika poligon za razumijevanje mikrokozmosa. Drugim riječima, potez kista ima ljepotu sam za sebe. Barić nas poziva da u malim, svakodnevnim susretima s prirodom otkrijemo prisutnost nečeg dubljeg i većeg od nas samih. Dok većina poseže za dostignućima i spektakularnim prizorima, Domagojeva je svijest okrenuta prema spektakularnom sad. U neku ruku, Barićeva djela govore upravo to; ljepota se nalazi svugdje oko nas, umjetnost je tu ljepotu vidjeti. Ove slike žive po zakonima svoje vlastite prirode i one prirode o kojima autor svjedoči. I kako sam autor kaže:

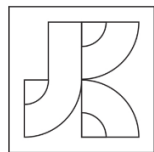
„Umjetnost je govor tišine, most prema onom uzvišenom što se ne može izraziti riječima, već se mora osjetiti. Uspješno je umjetničko djelo ono koje uspije doprijeti iza razuma primatelja, u odaje njegove duše.“

zahvale: Eva Meštrović, Ena Kisela, Mišel Periša, HDLU Rijeka.

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

Galerija
Juraj
Klović
Rijeka

Rijeka
20 20
— Europska prijestolnica kulture European Capital of Culture

